

seslinjen. Er det ikke sådan, at det må stå krystalklart for alle folk, at man ikke skal have den forventning, at man kan få noget af det her byggeri godkendt, altså at man skal overholde loven i yderste forstand?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg mener ikke, man skal overholde loven i yderste forstand, men man skal holde loven, og det gælder da i mangt og meget.

Det, jeg har gjort, er, at jeg jo ikke har truffet nogen beslutning eller afgørelse i Horsenssagen eller lignende sager på den måde, før de når frem til mit bord. Det, jeg er kommet med, er en principiel politisk tilkendegivelse af, at når landets Højesteret erklærer et byggeri for åbenlyst ulovligt og oven i købet gør det med stemmerne syv-nul, så synes jeg, det er en servicemelding at komme med til dem, der nu sidder og skal finde ud af, hvad de skal stille op med det, at sige: I skal bare vide, at den nye miljøministers grundholdning til denne her type sager er, at man ikke bare kan lade som ingenting. Man kan ikke bare ligesom skrive loven om med tilbagevirkende kraft, lave en ny regionsplan, som om intet var hændt, og så sige, at så kører vi derfra. Det synes jeg er en rimelig principiel politisk melding at komme med.

Kl. 13.40

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er glad for, vi har en minister, der ligesom tør gå fremad og sige, at her skal ske noget på det her område. Men jeg vil gerne sige en ting: Jeg ser, der er et problem i, at man har et Naturklagenævnet faktisk under sit eget ministerium, som kommer med nogle, man kan sige anbefalinger om, hvordan et byggeri skal være, og nu kan man så se, at det bliver underkendt af højesteretsdommere, som ministeren så siger, vi er nødt til at lytte til.

Hvordan vil ministeren sørge for, at det samspil imellem Naturklagenævnet, altså ministerens eget organ, og så ministeren kommer til at fungere optimalt i fremtiden, så vi ikke får de her sager, hvor man står og ikke ved, hvor man er henne? Det er da meget vigtigt for folkestyret, for ministeren, at man ikke bliver ved med at blive inddraget i enkeltsager på det her område. Der ser jeg, det er meget vigtigt, at ministeren tør træffe en principiel afgørelse også i fremtiden for de sager her.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg tror da, vi skal passe på ikke at rode tingene sammen, for selvfølgelig skal landets miljøminister til hver en tid kunne træffe principielle afgørelser også i plansager, som ender på miljøministerens bord. Men jeg mener altså, at spørgeren roder tingene lidt sammen, hvis der bliver sagt, at Naturklagenævnet sådan skal være i et specielt samspil med miljøministeren. Dertil må jeg sige, at det jo ikke er sådan, at miljøministeren på nogen måde skal give pålæg eller direktiver eller noget som helst til Naturklagenævnet.

I Naturklagenævnet sidder nogle folkevalgte mennesker, der sidder nogle politikere, og der sidder nogle jurister, og de skal træffe deres afgørelser, og – som jeg sagde i mit første svar – er det bestemt ærgerligt, at de bliver underkendt af Højesteret, men det er altså ikke rigtig noget, synes jeg, som man kan rode landets miljøminister, hverken den, der havde ansvaret dengang, eller den nuværende, ind i.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål til hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men jeg tror da, at det må stå krystalklart, at enhver, som ligesom får nogle anbefalinger fra et organ, som skal servicere den politiske kreds, også ligesom har kompetencen i orden til at kunne komme med anbefalinger, og der spørger jeg enkelt: Hvordan vil ministeren sikre sig, at det organ, man nu har nedsat, også kan bruges, så det ikke bliver underkendt i fremtiden, så vi ikke havner i den samme kedelige situation igen? Kan vi få et klart svar på det område?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu er det jo i en sag tilbage fra, jeg tror 1997, at Naturklagenævnet giver denne her tilladelse, som efterfølgende er erklæret åbenlyst ulovlig af Højesteret og, som jeg sagde før, af Vestre Landsret. Jeg mener ikke, at der er noget belæg for at sige, at der i al almindelighed skulle være et problem med kompetencen i Naturklagenævnet. Det tror jeg såmænd heller ikke at hr. Jørn Dohrmann har belæg for at mene.

Men selvfølgelig vil der hele tiden være opmærksomhed på, om Naturklagenævnet kan løfte de opgaver, det har. Det mener jeg nu i al almindelighed at det kan. Det behandler jo i snevejs af sager hvert år, og det her er jo heldigvis